

P R O T O K O L L
fra
møtet i Omsetningsrådets arbeidsutvalg

tirsdag 13. mai kl. 12.00

(Møte nr. 5 2003)

Møtet ble satt kl. 12.00

Til stede: Ottar Befring (leder), Steinar Hauge, Harald Mork, Geir Grosberg og Bjarne Undheim

Fra SLF: Haavard Elstrand, Sindre Flø, Tor Erik Jørgensen, Øyvind Breen, Roald Nes, Randi Evju Schweigaard, Hanne Klægstad, Bjørn Skjeppe og Tora Sandbu

Lederen fastslo at møtet kunne gjøre vedtak.

1. DAGSORDEN

Protokollen fra møtet i Arbeidsutvalget 30.04.2003 ble utdelt i møtet.

Vedtak:

Dagsorden godkjennes uten merknader.

2. GODKJENNING AV PROTOKOLL

Vedtak:

Protokollen fra møtet i Arbeidsutvalget 30.04.2003 godkjennes.

Innhold:

3.	Markedsregulering i melkesektoren – Fast rentesats 1. halvår 2003	3
4.	Avsetningstiltak i melkesektoren – Endring av liste for definisjon av reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode.	3
5.	Markedsregulering fjørfesektoren - Satser for markedsregulerende tiltak i 1. halvår 2003	7
6.	Avsetningstiltak hagebruk – Forskrift om billigsalgsaksjoner av epler i 2003	11
7.	Avsetningstiltak hagebruk – Forskrift om reguleringslagring av epler 2003	13
8.	Avsetningstiltak hagebruk – Forskrift om tilskudd ved fabrikklevering av epler 2003	16
9.	Klage fra AL Gartnerhallen på Omsetningsrådets vedtak om tilbakebetaling av tilskudd bevilget til reguleringsanlegg i hagebrukssektoren.....	18
10.	Høring - Forslag til rammeforskrift om regulering av Omsetningsrådets vedtak angående markedsregulering som har betydelige konkurransemessige konsekvenser	23

3. Markedsregulering i melkesektoren – Fast rentesats 1. halvår 2003

I henhold til § 12 i forskriftene om retningslinjer for bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren, skal det for hvert halvår fastsettes en fast rentesats. Rentesatsen anvendes som grunnlag for renteberegning av markedsregulators tilgodehavende etter §§ 2-10 og etter § 13.

Utover svingninger i det generelle rentenivået, skal rentesatsen reflektere finansieringskilde (egenkapital, lån fra avgiftsfondene, SND eller annen ekstern kilde) og med tillegg av marginer avhengig av låneform. Tine BA har ikke driftskredittlån i fondet eller i SND.

Etter vedtak i Arbeidsutvalget i 20.06.97 får markedsregulatoren fra og med 2. halvår 1997 en margin på 0,2 prosentpoeng for å forvalte egenkapital som nyttes til å finansiere kapitalbinding under markedsreguleringen. Med utgangspunkt i NIBOR 3-mnd. rente for 1. halvår 2003, sammenveid med prognose for reguleringskostnader, gir dette en rentesats på 5,6 %. Dette er 1,8 prosentpoeng lavere enn for 2. halvår 2002.

Med hjemmel i forskrift 28.11.96 om bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren § 12 gjøres følgende

Vedtak:

Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at den faste rentesatsen til reguleringstiltak innenfor melkesektoren for 1. halvår 2003 fastsettes til 5,6 %.

4. Avsetningstiltak i melkesektoren – Endring av liste for definisjon av reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode

Med brev av 21.01.03 sender TINE BA forslag om endring av liste for definisjon av reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode ("positivlisten"). Listen ble vedtatt første gang 13.05.97, og definerer hvilke artikler som markedsreguleringen skal omfatte. Den er senere endret 3 ganger, senest 17.01.01.

Positivlisten begrenser hvilke artikler som kan være gjenstand for reguleringseksport, innenlandsk prisnedskrivning og reguleringslagring. Utover artiklene på positivlisten hjemler også forskrift om bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren prisnedskrivning av konsummelk til skoler og barnehager. Markedsreguleringen skal kun omfatte vare av salgbar kvalitet og skal ikke fungere som en utvei for markedsregulator til å reguleringseksportere vare av mindreverdige kvalitet. Produkter av neddømt kvalitet på grunn av produksjonsfeil eller som blir forringet under lagring, skal ikke gis støtte over omsetningsavgiften.

Endringene som Tine BA søker har ulike begrunnelse:

- 1 Fjerning av artikler fra listen
- 2 Nye artikler på listen
- 3 Teknisk endring

1. Tine Ba foreslår at følgende artikler tas ut av listen fordi disse produktene ikke lenger produseres eller ikke lenger er relevante.

Art. nr.	Vare nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
10481	1048	Tine smør tilbud 10 kg	14
13061	1306	Fjell- og gårdssmør 10 kg	14
13231	1323	Fjell- og gårdssmør 25 kg	14
38081	3808	Skummetmelkpulver vals 750 kg	21
38131	3813	Skummetmelkpulver vals 25 kg	21

2. Tine Ba foreslår at følgende artikler tas inn på listen. Begrunnelsen framgår nedenfor.

	Art. nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
	10051	Tine smør-ekte, 432x1/2 kg	14
Begrunnelse	Er samme produkt som 10181 Tine Smør ½ kg, men reguleringslagres på pall for å dekke salg til jul. Begge artiklene (10051 og 10181) er i bruk samtidig.		

	Art. nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
	28252	Tine Ekte Geitost 27 % Råstoff 18 kg	14
Begrunnelse	Er ost som brukes som oppkok ved produksjon av Gudbrandsdalsost. Er standardisert til 1x18 kg og brukes ved salg til andre aktører eller for bruk i andre Tine-meierier enn der den ble produsert. Bortsett fra at denne artikkelen er standardisert til 18 kg så er dette samme ost som art.nr 28251 Ekte Geitost FG33, løs vekt som brukes som oppkok ved samme anlegg som der den blir produsert.		

	Art. nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
	38741	Geitekasein malt, 25 kg	7
Begrunnelse	Tine BA hadde tidligere ikke mulighet til å produsere rent tørket geitekasein, og mye av dette ble derfor blandet sammen med ordinært ku-kasein. I 2002 kom det reaksjon fra kunder på at ku-kasein var iblandet geitekasein, og nytt produksjonsutstyr har siden gjort det mulig å skille disse variantene. Det søkes opparbeidet et marked for geitekasein, men inntil videre blir dette lagret. Råkasein av geitemelk fremkommer både som et resultat av produksjon av Ekte Geitost og som regulering av geitemelk.		

	Art. nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
	38751	Løpekasein ku finsiktet, 25 kg	7
	38821	Løpekasein ku grovsiktet, 25 kg	7
Begrunnelse	På grunn av at det nå er mulig og ønskelig å skille rent tørket kukasein og rent tørket geitekasein må det opprettes egne artikkelnummer for løpekasein ku. (kfr. begrunnelsen for art.nr 38741 ovenfor)		

	Art. nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
	38941	Syrekasein umalt, 550 kg	7
Begrunnelse	Dette er syrekasein som reguleringslagres i storforpakning 550 kg, før det ompakkes som art.nr 38951 syrekasein malt 25 kg (er på positivlisten i dag) eller omdannes som kaseinater som omsettes til innenlands kjøttindustri.		

3. Teknisk endring

	Art. nr.	Vare nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
Nåværende	28081	2808	Tine Ekte Geitost ½ kg (12x1/2 kg)	14
Ny	28082		Tine Ekte Geitost ½ kg (10x1/2 kg)	14

Dette betyr at art.nr 28082 erstatter art.nr 28081

Statens landbruksforvaltning vil, utfra de begrunnelser som er gitt, anbefale disse endringene.

I tillegg foreslår Tine BA:

- a) Endring av flere av artikkelnavnene på listen slik at de blir i overensstemmelse med de betegnelse som de nå anvender. Dette er en rent teknisk endring som ikke har betydning for hvilke artikler som faktisk inngår.
- b) Å fjerne betegnelsen varenummer

Statens landbruksforvaltning vil også tilrå disse endringene. Varenummer har i dag ingen praktisk betydning ettersom artikkelnummer inneholder mer informasjon enn varenummer. Når listen ble vedtatt første gang var det varenummer som sammen med artikkelnavn ble brukt for å identifisere reguleringsproduktene. Artikkelnummer ble tatt i bruk gjennom vedtak i Arbeidsutvalget 24.06.99 og hadde sin bakgrunn i innføringen av et nytt IT-logistikksystem. I den sammenheng ble det opprettet ulike artikkelnummer for enkelte produkter, avhengig av på hvilke markeder de blir omsatt. Eksempelvis så er artikkel 11531, 11541 og 11551 samme produkt (TineSmør usaltet syrnnet, 1x25 kg), men omsettes på ulike markeder. Dette betyr at varenummer ikke gir noe tilleggsinformasjon, og derfor kan tas ut.

Med utgangspunkt i disse forslagene til endringer følger vedlagt en fullstendig oppdatert liste.

I forståelse med Statens landbruksforvaltning har Tine BA, slik de skriver i sitt brev, avventet forslag til endringer slik at disse tas en gang pr. år. Dette betyr at noen av endringene som foreslås også vil ha virkning for oppgaver for året 2002.

Med hjemmel i forskrift 28.11.96 om bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren § 1 gjøres følgende

Vedtak:

- 1) Følgende artikler fjernes fra liste for definisjon av reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode ("positivlisten").

Artikkel nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
10481	Tine smør tilbud 10 kg	14
13061	Fjell- og gårdssmør 10 kg	14
13231	Fjell- og gårdssmør 25 kg	14
38081	Skummetmelkpulver vals 750 kg	21

38131	Skummetmelkpulver vals 25 kg	21
28081	Tine Ekte Geitost ½ kg (12x1/2 kg)	14

- 2) Følgende artikler tas inn på liste for definisjon av reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode ("positivlisten").

Artikkel nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
10051	Tine smør-ekte, 432x1/2 kg	14
28082	Tine Ekte Geitost ½ kg (10x1/2 kg)	14
28252	Tine Ekte Geitost 27% Råstoff 18 kg	14
38741	Geitekasein malt, 25 kg	7
38751	Løpekasein ku finsiktet, 25 kg	7
38821	Løpekasein ku grovsiktet, 25 kg	7
38941	Syrekasein umalt, 550 kg	7

- 3) Følgende artikler på liste for definisjon av reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode ("positivlisten") endrer artikkelnavn til:

Melkefettprodukter

Artikkel nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
10001	Tine Smør Løs vekt, 25 kg	14
10181	Tine Smør ekte meieri, 18x1/2 kg	14
10451	Tine Smør ekte meierismør, 25 kg	14
11531	Tine Smør usaltet syrnet, 1 x 25 kg	14
11541	Tine Smør usaltet syrnet, 1 x 25 kg	14
11551	Tine Smør usaltet syrnet, 1 x 25 kg	14
11721	Tine Smør usaltet syrnet, 18 x 1/4 kg	14
12001	Tine Smør usaltet usyrnet, 1 x 25 kg	14
12011	Tine Smør usaltet usyrnet, 1 x 10 kg	14

Hvitostprodukter

Artikkel nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
14011	Norvegia Vellagret 27% (st.), 1x10 kg	14
14041	Norvegia Vellagret 27%, 1x10 kg	14
14101	Norvegia 27% gut-gel (De), 1x10 kg	14
14371	Norvegia 27% rdl grinder, 1x10 kg	14
14401	Norvegia 27% rdl F45, 1x10 kg	14
14411	Norvegia 27% nitratfri (Jap), 1x10 kg	14
14421	Norvegia 27% skorprfri (Sv), 2x5 kg	14
14431	Norvegia 27% skorpefri (Sp), 2x5 kg	14
14461	Norvegia 27% skorpefri (Aus), 2x5 kg	14
14481	Norvegia 27% skorpefri (Can), 1x10 kg	14
14491	Norvegia Lettere skorpefri (Jap) 1x10 kg	14
14511	Norvegia 27% F45 (Can), 2x5 kg	14
14521	Norvegia 27% F45 (Us), 2x5 kg	14

14531	Norvegia 27% Grinders, 1x10 kg	14
14581	Norvegia 27% skorpefri, 1x20 kg	14
14731	Norvegia 27% skorpefri, 1x10 kg	14
14741	Norvegia 27% skorpefri/nitratfri, 1x10 kg	14
14751	Norvegia 27% sk.fr vell., 2x5 kg	14
14771	Norvegia 27% skorpefri, 2x5 kg	14
14871	Norvegia 27% nitratfri Råstoff D, 1x10 kg	14
14971	Norvegia 27% skorpefri Råstoff C, 1x10 kg	14
14991	Norvegia Lettere skorpefri, 2x5 kg	14
15011	Norvegia Lettere skorpefri, 1x10 kg	14
15251	Norvegia 5% skorpefri, 1x10 kg	14

Kaseinprodukter

Artikkel nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
39131	Løpekasein Grovsiktet 30 ms 25 kg	7
39141	Løpekasein Finsiktet 90 ms 25 kg	7

Geitostprodukter

Artikkel nr.	Artikkelnavn	Forretningsmessig lagringstid (dager)
28101	TINE Ekte Geitost rund 8x750 g	14
28251	TINE Ekte Geitost 27 % løs vekt	14
28271	TINE Ekte Geitost 27 % 18 kg	14

5. Markedsregulering fjørfesektoren - Satser for markedsregulerende tiltak i 1. halvår 2003

Med brev av 03.04.2003 oversender Prior Norge forslag til satser for markedsregulerende tiltak i fjørfesektoren i 1. halvår 2003.

Generelle forutsetninger bak beregningen av nye satser

I forbindelse med fastsettelsen av satser for markedsregulerende tiltak i fjørfesektoren for 1. halvår 2003 er det ingen prinsipielle endringer i forhold til de foregående periodene. Statens landbruksforvaltning har gått gjennom og vurdert satsene, og legger Prior Norges forslag til satser til grunn med unntak av satsen for lagring av kylling.

1. Prisgrunnlag

Prisgrunnlaget for egg i markedsreguleringen er knyttet til definisjonen av representantvaren i jordbruksavtalen. Prisgrunnlaget for kylling i markedsreguleringen er knyttet til frossen kylling, mens representantvaren i forhold til målpris er fersk kylling.

Noteringspunktet for egg og kylling er endret etter gjennomgangen av målprissystemet i 2001. Avtalepartene har vedtatt at målpris for egg og kylling skal settes lik prisen til pakkeri/slakteri. Dette prisnoteringspunktet er lik Prior Norges engrosnoteringer minus margin, og det samme nivå i verdikjeden som alltid har vært brukt i markedsreguleringen. Det er på dette nettoprisnivået Prior Norge etter endringen av noteringspunktet, er

forpliktet til å holde målpris. Margin har imidlertid blitt benyttet i Priors prissystem fram til 31.03.2003. Etter dette tidspunktet opererer Prior med nettopriser. Ved kommende gjennomgang av forskriften bør begrepsbruken for prisgrunnlaget endres.

Prisnivået som satsene beregnes ut fra, skal være antatt gjennomsnittlig pris på de aktuelle varegruppen (vektgrupper) for den perioden satsen skal gjelde. De aktuelle varegruppene har etter gjeldende praktisering vært avgrenset til representantvaren i målprissammenheng, som består av vektgruppene 750 til 1000 gram. Hvilke vektgrupper som skal inngå i prisgrunnlaget er ikke fastsatt i forskriften. I inneværende periode utgjør kylling over 1000 gram ca. 40 % av lageret. Dersom disse medregnes i prisgrunnlaget, reduseres prisgrunnlaget med ca. kr 1,80, noe som gir et utslag i lagringssatsen på 1,1 øre. Med bakgrunn i den betydelige andelen av stor kylling på lager, mener Statens landbruksforvaltning at det vil være rimelig at også denne kyllingen inngår i beregningen av prisgrunnlaget. Det bør vurderes om det i kommende gjennomgang av forskriften, bør presiseres at prisgrunnlaget skal ta utgangspunkt i alle vektgruppene som inngår i det faktiske reguleringslageret av kylling.

Prisgrunnlaget som inngår i beregningen av faste satser for fjørfekjøtt er avhengig av om satsen gjelder billigsalg eller lagring. Ved beregning av lagringssatsen benyttes prisen på frossen kylling. Ved billigsalg legges fastsatt billigsalgpris til grunn. (Ved billigsalget i 1997 var det et prisavslag på ca. kr 7 pr. kg.)

2. Vurdering av lagerkostnader for fjørfekjøtt

Satsen for lagring av fjørfekjøtt har siden 1992 vært knyttet til lagringskostnadene ved Bunes-lageret hvor Prior Norge også er medeier. Begrunnelsen var at lagerkostnaden ved Bunes kunne dokumenteres. I tillegg ble Bunes betraktet som det mest rasjonelle og kostnadseffektive lageret. Lagringskostnadene som skal kompenseres består av lagerleie og håndteringskostnader. I perioder med stort reguleringslager er det behov for å benytte eksterne lagre, som har høyere lagerleie.

Korrigerings av lagersatsen for å kompensere den eksterne lagerleien har skjedd i perioder med store lagringskvantum av kylling, og derfor en større andel på eksterne lagre. Nå er andelen kylling på eksternt lager 34 %, mot 45 % i oktober 2001. Kostnaden ved eksterne lagre har i denne perioden blitt hensyntatt ved fastsettelsen av sats.

Lagerkostnader ved Bunes fryselager A/L er i følge Prior Norge økt fra 14,8 øre pr. kg pr. md til 17,5 øre pr. kg pr. md. Økningen har bakgrunn i at prinsippene for Priors betaling for lager ved Bunes i 2002 ble endret. Tidligere var det en fastsatt sats pr. kg pr. md, og nå er lagerleien lagt om til en fast sum for et definert lagerområde pr. uke. Dette innebærer at kostnadene pr. kg er avhengig av utnyttelsesgraden. Endringen er begrunnet med at Prior og de andre eierene skal ta et større ansvar for totaløkonomien ved Bunes. Prior Norges eierandel er 4 %, mens Norsk Iskrem, Tine Meierier, Gartnerhallen og Norsk Kjøtt har de resterende eierandeler.

Prior Norge foreslår at lagerkostnaden som inngår i satsen for lagerkompensasjon økes fra 17 øre pr. kg pr. md. til 20 øre pr. kg pr. md. Differensen mellom lagerkostnadene ved Bunes og forslaget til sats, utgjøres av en kompensasjon for bruk av eksterne lagre (Frigoscandia). Forrige økning i satsen for lagring skjedde 2. halvår 2001, da satsen ble økt fra 15 til 17 øre. Satsen på 15 øre hadde da vært gjeldende i en ti-årsperiode.

Økningen i lagerleien ved Bunes er litt diffust begrunnet i brevet fra Prior Norge hvor de nye satsene foreslås. I et møte med Prior 02.05.2003 og senere mottatte e-mail redegjøres det for at omleggingen av kostnadsfordelingen skjer fordi kostnadene skal bli mest mulig riktig fordelt på eierene. Prisen ved Bunes skal være fastsatt ut fra hva det koster å drive Bunes. Prior betaler den lagerleien som oppgis i forslaget til sats, og et grunnleggende prinsipp i markedsreguleringen er at markedsregulator skal få dekket påløpte kostnader. I følge Prior har tidligere lagerleie vært beregnet for lavt, og har ikke dekket de faktiske kostnadene ved Bunes.

Statens landbruksforvaltning aksepterer Prior Norge sin begrunnelse for kostnadsøkningen, og legger ved satsfastsettelsen til grunn lagerleien ved Bunes på 17 øre. I tillegg legges det inn en korreksjon for en andel av lageret på eksternt lager, slik at totale lagringskostnader utgjør 20 øre. Dekning av kapitalkostnaden ved å ha varen på lager utgjør 13,3 øre etter at Statens landbruksforvaltning har korrigert prisgrunnlaget med 1,1 øre. Når forsikring på 0,4 øre er medregnet, utgjør satsen for lagring 33,7 øre.

Når det gjelder satsene for kjøle- og fryselagring av eggprodukter, reduseres satsene som en følge av at renten i markedsreguleringen er redusert fra 7,7% til 7,0 %. Prisgrunnlaget i satsene for egg, kylling og eggprodukter er i liten grad endret, med unntak av heleggpulver hvor prisen er økt med ca. kr 2.

3. Rentenivå

Rentesatsen benyttet i grunnlaget for kompensasjonssatsene for markedsregulerende tiltak beregnes ut fra andel benyttet egenkapital eller fremmedkapital. Kompensasjonen fastsettes ved å vekte de rentenivåer som er/har vært aktuelle, og ut fra det registrerte/anslåtte kapitalbehovet som er nødvendig for å dekke verdien av reguleringslageret.

Fra og med 2. halvår 1997 tilskrives organisasjonene en margin på 0,2 % i tillegg til pengemarkedsrenten på egenkapital som er bundet i markedsregulerende tiltak. Med utgangspunkt i Prior Norge sin prognose for reguleringslager og anslått NIBOR 3-md. rente for 1. halvår 2002 er renten i markedsreguleringen i fjørfesektoren beregnet til 7,0 %. Dette er en reduksjon på 0,7 % fra 2. halvår 2002.

4. Beregningstekniske forutsetninger

Beregningen av satsene i fjørfesektoren er basert på:

- 1) Kompensasjon for rentekostnad beregnet ut fra en forutsatt kapitalbindings-tid for de ulike tiltak
- 2) Kompensasjon for øvrige kostnader basert på promille- og prosentsatser på basis av prisene på de ulike varetypene.

Administrasjonskostnader (§ 2)

Budsjettet for Prior Norges sin godtgjørelse til administrasjon av markedsreguleringen for 2003 har blitt behandlet som egen sak.

Kjøle- og fryselagring (§ 3)

Faste satser for lagring skal gi dekning for renter, forsikring, svinn og lagring inklusive håndtering. Statens landbruksforvaltning har foreslått endring av markedsregulators forslag

til kompensasjon for lagerkostnader, og dette medfører en reduksjon i satsen for fryselaagring av kylling. De andre satsene er i tråd med Prior Norges forslag til satser ved kjøle- og fryselaagring.

Oversikt over utvikling av satsene for markedsregulering 1999–2003:

	1999		2001		2002		2003	
	1. h.år	2. h.år	1. h.år	2. h.år	1. h.år	2. h.år	1. h.år	
Kj.lagring egg	10.0	9.8	10.0	10,1	9,9	10,1	9,9	
Kj.lagring heleggpulver	12.4	12.0	13.9	15,1	13.9	14,4	13,6	
Fr.lagring eggehvite	19.1	18.8	21.4	22,3	21,6	22,3	21,5	
Fr.lagring heleggmasse	25.4	24.3	26.8	27,8	26,6	27,8	26,6	
Fr.lagring kylling	28.3	25.0	28.3	32,5	31,9	33,3	33,7	
Billiglev. Kylling	12.0	12.0	12.0	12,0	12,0	12,0	12,0	
Rente	7.0	6.5	7.5	8,1	7,4	7,7	7,0	

I satsen for fryselaagring av kylling på 33,7 øre inngår lagerleie på 20 øre, renter av lagerverdien for en måned på 13,3 øre og forsikring på 0,4 øre.

Med hjemmel i forskrift for bevilgninger til markedsreguleringstiltak innenfor fjørfesektoren gjøres følgende

Vedtak:

Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at det fastsettes følgende faste satser for markedsregulering i fjørfesektoren for 1. halvår 2003.

Paragraf i retningslinjene	Reguleringstiltak og varegruppe	Satser i øre pr. kg	
		Ny sats	Gml. sats
§3	Kjølelagring		
	Egg	9,9	10,1
	Heleggpulver	13,6	14,4
§3	Fryselagring		
	Eggehvite	21,5	22,3
	Heleggmasse	26,6	27,8
	Kylling	33,7	33,3
§6	Billiglevering		
	Kylling	12,0	12,0
	I tillegg skal det ved billigleveranser av kylling utbetales en fast kompensasjon pr. kg for kostnader tilknyttet kapitalbinding, svinn og risiko på 3,14 promille av faktisk billigsalgspris.		

§ 8

Eksportlevering

For eksportleveranser av egg, heleggmasse, heleggpulver, eggehvite og kylling utbetales en fast kompensasjon pr. kg for kostnader tilknyttet kapitalbinding på 6,42 promille beregnet ut fra faktisk eksportverdi.

6. Avsetningstiltak hagebruk – Forskrift om billigsalgsaksjoner av epler i 2003

Statens landbruksforvaltning (SLF) hadde den 11.04.2003 møte med representanter for Grøntprodusentenes Samarbeidsråd, Gartnerhallen og Norges Frukt- og Grønnsakgrossisters Forbund (NFGF) for å få eventuelle innspill til endring av forskriften for dette avsetningstiltaket. Det ble tatt utgangspunkt i fjorårets regelverk.

NFGF mente at selv om billigsalgsaksjoner gjennomføres for en begrenset eplemengde i en sesong, fører bruk av tiltaket ofte til varige lave priser på epler for resten av sesongen. NFGF mente derfor at det er lite aktuelt å bruke billigsalgsaksjoner som avsetningstiltak for epler i framtiden, og at tiltaket derfor bør opphøre og tiltakets forskrift slettes. De øvrige representantene fra bransjen delte ikke NFGF sitt syn i saken, og mente at det fortsatt under spesielle markedsforhold for epler kan være aktuelt å bruke dette avsetningstiltaket. Representantene utenom NFGF sin representant ønsket derfor ikke å bringe tiltaket til opphør.

For øvrig hadde bransjen ikke forslag til endring av Forskrift om billigsalgsaksjoner for epler i 2002, fastsatt av Omsetningsrådet 21.06.2002.

SLF registrerer at det i grøntbransjen er ulike syn på bruk av billigsalgsaksjoner som avsetningstiltak for epler. Billigsalgsaksjon ble siste gang gjennomført i 1995. Billigsalgsaksjoner er etablert som avsetningstiltak også for andre landbruksprodukter. Samlet sett rår en over et begrenset sett av virkemidler for å regulere eplemarkedet. Ut fra behov om å beholde et visst handlingsrom knyttet til markedsregulering på dette området, vil SLF tilrå at billigsalgsaksjoner blir opprettholdt som avsetningstiltak for epler.

Før jordbruksforhandlingene i 2003 har Landbruksdepartementet med bistand fra SLF gjort en gjennomgang av markedsordningene i jordbruket med hensyn på rammebetingelsene (konkurransvilkårene) for de uavhengige omsetningsaktørene. Landbruksdepartementet har på bakgrunn av arbeidet som er gjort, fremmet forslag til en rammeforskrift som regulerer forholdene på dette området. Gjennomgangen har vært begrenset til markedsregulators forsynings-, mottaks- og informasjonsplikt. Gartnerhallens funksjon som markedsregulator i grøntsektoren ble etter vedtak i Omsetningsrådet 20.03.2000 avvirket fra og med 01.07.2000, og GPS har fått ansvaret for å administrere avsetningstiltakene i grøntsektoren.

Med bakgrunn i at det ikke lenger er markedsregulator i grøntsektoren, har Landbruksdepartementet foreslått at nevnte rammeforskrift ikke skal omfatte denne sektoren. For å sikre informasjonsflyten til markedsaktører innen grøntomsetningen, foreslås i stedet at GPS pålegges plikt til å informere markedsaktørene om sine avlingsprognoser og om iverksettelse av reguleringstiltak for epler, og at denne plikten tas

inn i relevante forskrifter som fastsettes av Omsetningsrådet. Selv om rammeforskriften ennå ikke er vedtatt, finner SLF det riktig å ta inn GPS sin informasjonsplikt i egen paragraf (§ 2) i forslag til ny forskrift for billigsalgsaksjoner for epler i 2003.

Med hjemmel i lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd, gjøres følgende

Vedtak:

Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at det gjør følgende vedtak:

Forskrift om billigsalgsaksjoner for epler i 2003

Fastsatt av Omsetningsrådet 03.06.2003 med hjemmel i Lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd.

- § 1 *Formål*
Avsetningstiltaket billigsalgsaksjoner for epler skal bidra til at produsentene kan ta ut jordbruksavtalens gjeldende målpris.
- § 2 *Informasjonsplikt*
Grøntprodusentenes Samarbeidsråd plikter å informere markedsaktører med fruktomsetning om avlingsprognoser som det gjennomfører for epler og om iverksettelse av reguleringstiltak for epler.
- § 3 *Virkeområde*
Billigsalg kan settes i verk som markedsregulerende tiltak i medhold av jordbruksavtalens (jordbruksavtalen 2002/2003) pkt. 4.2. Vedtak om iverksettelse gjøres av Omsetningsrådets arbeidsutvalg etter forslag fra Grøntprodusentenes Samarbeidsråd.
- § 4 *Kvantum og sorter*
Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal fremme forslag om kvantum, sorter, kvaliteter, priser og tidspunkt for billigsalget.
- § 5 *Kvote*
Engrosledd som tar imot epler direkte fra produsenter eller pakkerier er berettiget til kvote av det samlede kvantum som skal prisnedskrives ved billigsalget. Med engrosledd forstås omsetningsledd som i medhold av regler for tilskudd i grøntsektoren er godkjent som grossist.
- § 6 *Oppgaver*
De som er berettiget til kvote ved billigsalg og som ønsker å benytte denne rett, plikter å gi spesifiserte oppgaver over lagerbeholdninger, sortsfordeling og kvaliteter til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd. Oppgavene skal gis i den form og til de tider som Grøntprodusentenes Samarbeidsråd krever. Engrosleddene må akseptere at oppgaver over lagerbeholdninger blir kontrollert i den grad det anses nødvendig.

Med lagerbeholdning forstås det kvantum som engrosleddet har på eget lager av vedkommende vareslag og som er mottatt fra produsenter eller pakkerier samt det

kvantum som engrosleddet har avtale med produsenter eller pakkerier om senere mottak av.

Ved gjennomføring av salgsaksjoner plikter de omsetningsledd som deltar i ordningen å følge de priser og bestemmelser som blir fastsatt for aksjoner.

§ 7 *Fordeling av kvantum*

Det samlede kvantum ved et billigsalg fordeles på kvoteberettigede som søker om kvote. Fordelingen foretas av Grøntprodusentenes Samarbeidsråd på grunnlag av siste lagertelling. Kvoter under 2 000 kg tildeles ikke.

§ 8 *Søknad*

Søknad om utbetaling av prisnedskrivningstilskudd sendes Grøntprodusentenes Samarbeidsråd. Frist for innsending av søknad om prisnedskrivningstilskudd er 1 – en – måned etter billigsalgperiodens utløp. Med søknaden skal følge gjenpart eller kopi av nummererte salgsdokumenter som viser salgsdato, vareslag, kvantum, kvalitet, pris og hvem som har mottatt varen. Salg av frukt som er innkjøpt til nedskrevet pris skal dokumenteres på samme måte som salg av egen kvote.

Prisnedskrivning utbetales for dokumentert salg til nedskrevet pris etter fradrag for kvantum innkjøpt til nedskrevet pris og oppad begrenset til den tildelte kvote.

§ 9 *Taushetsplikt, regnskap*

Grøntprodusentenes Samarbeidsråds ansatte som behandler søknader om prisnedskrivning, har taushetsplikt om de forretningsmessige forhold de blir kjent med gjennom behandling av søknader.

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal avlegge regnskap for Omsetningsrådet innen 2 – to – måneder etter at billigsalget er avsluttet.

7. Avsetningstiltak hagebruk – Forskrift om reguleringslagring av epler 2003

Tilskudd til reguleringslagring av epler gir godkjente produsenter og fruktlager kompensasjon for lagring av epler klasse I i perioden 16.10.2003 til 30.11.2003.

Statens landbruksforvaltning (SLF) hadde den 11.04.2003 møte med representanter for Grøntprodusentenes Samarbeidsråd (GPS), Gartnerhallen og Norges Frukt- og Grønnsakgrossisters Forbund for å få eventuelle innspill til endring av forskriften for dette avsetningstiltaket. Det ble tatt utgangspunkt i fjorårets regelverk.

For å opprettholde reguleringstiltakets evne til å kompensere for kostnader knyttet til lagring av epler, mente bransjen det var nødvendig å heve tilskuddssatsene i forskriften for 2003 i takt med økte priser på relevante kostnader knyttet til lagring av epler (pris på elektrisk kraft/lønnskostnader). Tilskuddssatsene har vært uendret fra og med 1995.

Med bakgrunn i at bevilgningen til avsetningstiltak hagebruk er uendret fra jordbruksoppgjøret i 2001 til jordbruksoppgjøret i 2002 (3,9 mill. kr), mener SLF at det må utvises varsomhet med det å øke tilskuddssatsene knyttet til reguleringslagring av epler. Med bakgrunn i at fondet for omsetningsavgift hagebruk er økt med ca. kr 200 000 fra

utgangen av 2002 til utgangen av 2003, mener SLF det likevel kan være forsvarlig å heve tilskuddssatsen med 5 øre pr. kg epler, fra 25 øre til 30 øre pr. kg epler for det laveste kvantumet av de to første telledatoene (16.10. og 30.10.), og fra 40 til 45 øre pr. kg epler ved telledatoene 16.11. og 30.11.

En hevning med 5 øre pr. kg epler ville med det kvantumet som ble reguleringslagret av epler i 2002 utgjøre kr 234 790. Med det kvantumet som ble reguleringslagret av epler i 2001 ville en slik hevning av tilskuddssatsen utgjøre totalt kr 65 060.

Før jordbruksforhandlingene i 2003 har Landbruksdepartementet med bistand fra SLF gjort en gjennomgang av markedsordningene i jordbruket med hensyn på rammebetingelsene (konkurransvilkårene) for de uavhengige omsetningsaktørene. Landbruksdepartementet har på bakgrunn av arbeidet som er gjort, fremmet forslag til en rammeforskrift som regulerer forholdene på dette området. Gjennomgangen har vært begrenset til markedsregulators forsynings-, mottaks- og informasjonsplikt. Gartnerhallens funksjon som markedsregulator i grøntsektoren ble etter vedtak i Omsetningsrådet 20.03.2000 avvirket fra og med 01.07.2000, og GPS har fått ansvaret for å administrere avsetningstiltakene i grøntsektoren.

Med bakgrunn i at det ikke lenger er markedsregulator i grøntsektoren, har Landbruksdepartementet foreslått at nevnte rammeforskrift ikke skal omfatte denne sektoren. For å sikre informasjonsflyten til markedsaktører innen grøntomsetningen, foreslås i stedet at GPS pålegges plikt til å informere markedsaktørene om avlingsprognoser og om iverksettelse av reguleringstiltak for epler, og at denne plikten tas inn i relevante forskrifter som fastsettes av Omsetningsrådet. Selv om rammeforskriften ennå ikke er vedtatt, finner SLF det riktig å ta inn GPS sin informasjonsplikt i egen paragraf (§ 2) i forslag til ny forskrift for reguleringslagring av epler i 2003.

GPS har i senere år informert markedsaktørene om avlingsprognoser og om iverksettelse av reguleringstiltak for epler. Forslaget til forskrift er slik i stor grad en formalisering av en allerede innarbeidet praksis.

I tillegg til ny § 2 og endrede satser i § 6, foreslår SLF følgende endringer i forskrift for reguleringslagring av epler vedtatt av Omsetningsrådet 21.06.2002:

- i § 3 (tidligere § 2) er siste setning endret til: Nye lagringsverter som disponerer kjølelagerkapasitet til lagring av epler kan søke om godkjenning før 01.10.2003
- I § 4 (tidligere § 3) er siste ledd i første setning slettet
- i § 4 er tredje setning endret til: Lagerregistrering foretas per 16. og 30. i månedene oktober og november
- i § 4, nest siste setning er det tilføyd at Grøntprodusentenes Samarbeidsråd har ansvar for registrering og kontroll av eplekvantumet

Med hjemmel i lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd, gjøres følgende

Vedtak:

Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at det gjør følgende vedtak:

Forskrift om tilskudd til reguleringslagring av epler i 2003

Fastsatt av Omsetningsrådet 03.06.2003 med hjemmel i Lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd.

§ 1 *Formål*

Avsetningstiltaket reguleringslagring av epler klasse I skal bidra til at produsentene kan ta ut jordbruksavtalens gjeldende målpris.

§ 2 *Informasjonsplikt*

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd plikter å informere markedsaktører med fruktomsetning om avlingsprognoser som det gjennomfører for epler og om iverksettelse av reguleringstiltak for epler.

§ 3 *Tilskudd*

Av midler stilt til disposisjon under jordbruksavtalen for avsetningstiltak kan tilskudd gis til reguleringslagring av epler. Det er kun fruktlagre og produsenter som er godkjent av Statens Landbruksforvaltning som kan delta i slik lagring. Nye lagringsverter som disponerer kjølelagerkapasitet til lagring av epler kan søke om godkjenning før 01.10.2003.

§ 4 *Kvantum og sorter*

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal så snart en har oversikt over årets avling gi forslag til Omsetningsrådet om hvilke sorter og kvantum som skal reguleringslagres. Ordningen gjelder bare kl I av de sorter som er med i lagringsprogrammet. Lagerregistrering foretas per 16. og 30. i månedene oktober og november. Grøntprodusentenes Samarbeidsråd har ansvar for registrering og kontroll av eplekvantumet. Epler klasse I som er satt av til fabrikklevering er ikke tilskuddsberettiget.

§ 5 *Oppgaver*

De godkjente lagringsverter (fruktlagre/produsenter) skal ved første telledato per 16.10.2003 gi spesifiserte oppgaver over totale lagerbeholdninger, sortsfordeling og kvaliteter i den form som Grøntprodusentenes Samarbeidsråd krever. Videre skal det gis spesifisert oppgave over det kvantum av de forskjellige sorter som ønskes reguleringslagret. Omsetningsrådets arbeidsutvalg fastsetter øvre grense for lagringskvantum med tilskudd for epler. Grøntprodusentenes Samarbeidsråd kan om nødvendig begrense kvantumet hos den enkelte lagringsvert. Minstekvantum for å bli med i reguleringslagringen er 5000 kg for den enkelte sort pr. lagringsvert.

§ 6 *Satser*

For reguleringslagret vare gis en lagringsgodtgjørelse med kr 0,30 pr kg for det laveste kvantumet av de to første telledatoene. Ved telledatoene 16.11 og 30.11 er satsen kr 0,45 pr kg. Lagringsgodtgjørelse kan ikke gis etter 1. desember.

§ 7 *Søknad*

Søknad om lagringstilskudd etter pkt 5 sendes til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd som betaler tilskudd til lagringsvertene. Grøntprodusentenes Samarbeidsråd sender oppgave til Omsetningsrådet innen 1. februar påfølgende år.

8. Avsetningstiltak hagebruk – Forskrift om tilskudd ved fabrikklevering av epler 2003

Statens landbruksforvaltning (SLF) hadde den 11.04.2003 møte med representanter for Grøntprodusentenes Samarbeidsråd (GPS), Gartnerhallen og Norges Frukt- og Grønnsakgrossisters Forbund for å få eventuelle innspill til endring av forskriften for dette avsetningstiltaket. Det ble tatt utgangspunkt i fjorårets regelverk.

Bransjen mente at tiden var inne for å justere opp tilskuddssatsen som ble benyttet ved fabrikklevering av epler avlet i 2002 og som utgjør inntil kr 1,25 kg pr. kg epler kl. I. Tilskuddssatsen ble sist endret fra kr 1,20 pr. kg epler i 2000 til kr 1,25 pr. kg i 2001. Bransjen hadde for øvrig ikke forslag til endring av Forskrift om tilskudd ved fabrikklevering av epler i 2002, fastsatt av Omsetningsrådet 21.06.2002.

Bevilgningen til avsetningstiltak hagebruk er uendret fra jordbruksoppkjøret i 2001 til jordbruksoppkjøret i 2002 (3,9 mill. kr), og SLF mener på denne bakgrunn at det må utvises varsomhet med det å øke tilskuddssatsen knyttet til fabrikklevering av epler. SLF har foreslått å øke tilskuddssatsene knyttet til reguleringslagring av epler med 5 øre pr. kg epler kl. I fra 2002 til 2003. Med bakgrunn i uendret bevilgning til avsetningstiltak hagebruk i senere år, og at tilskuddssatsen knyttet til fabrikklevering ble hevet med 5 øre pr. kg epler fra 2000 til 2001, mener SLF at tilskuddssatsen til fabrikklevering av epler i 2003 bør være uendret og utgjøre inntil kr 1,25 pr. kg epler kl. I.

Fabrikklevering av epler er en effektiv måte å regulere epleavlingen på både kvalitativt og kvantitativt. Med bakgrunn i at det er tilstrekkelig med midler på fondet for omsetningsavgift hagebruk til å dekke en ramme på 5 mill. kroner, anbefaler SLF å videreføre dette som økonomisk ramme for fabrikklevering av epler i forslag til ny forskrift gjeldende for 2003.

Før jordbruksforhandlingene i 2003 har Landbruksdepartementet med bistand fra SLF gjort en gjennomgang av markedsordningene i jordbruket med hensyn på rammebetingelsene (konkurransvilkårene) for de uavhengige omsetningsaktørene. Landbruksdepartementet har på bakgrunn av arbeidet som er gjort, fremmet forslag til en rammeforskrift som regulerer forholdene på dette området. Gjennomgangen har vært begrenset til markedsregulators forsynings-, mottaks- og informasjonsplikt. Gartnerhallens funksjon som markedsregulator i grøntsektoren ble etter vedtak i Omsetningsrådet 20.03.2000 avviklet fra og med 01.07.2000, og GPS har fått ansvaret for å administrere avsetningstiltakene i grøntsektoren.

Med bakgrunn i at det ikke lenger er markedsregulator i grøntsektoren, har Landbruksdepartementet foreslått at nevnte rammeforskrift ikke skal omfatte denne sektoren. For å sikre informasjonsflyten til markedsaktører innen grøntomsetningen, foreslås i stedet at GPS pålegges plikt til å informere markedsaktørene om sine avlingsprognoser og om iverksettelse av reguleringsiltak for epler, og at denne plikten tas inn i relevante forskrifter som fastsettes av Omsetningsrådet. Selv om rammeforskriften ennå ikke er vedtatt, finner SLF det riktig å ta inn GPS sin informasjonsplikt i egen paragraf (§ 2) i forslag til ny forskrift for fabrikklevering av epler i 2003.

GPS har i senere år informert markedsaktørene om avlingsprognoser og om iverksettelse av reguleringstiltak for epler. Forslaget til forskrift er slik i stor grad en formalisering av en allerede innarbeidet praksis.

SLF foreslår i tillegg til ny § 2, følgende endringer i forskrift for fabrikklevering av epler vedtatt av Omsetningsrådet 21.06.2002:

- i § 3 (tidligere § 2) er denne setningen føyd til: Tilskudd på kr 1,25 pr. kg epler og frakttilskudd knyttet til gjennomføring av fabrikkleveringen, jf. § 7, har en økonomisk ramme på 5 millioner kroner
- i § 5 (tidligere § 4), siste setning, er føyd til at Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal foreta kontroll av kvalitet og kvantum

Med hjemmel i lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd, gjøres følgende

Vedtak:

Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at det gjør følgende vedtak:

Forskrift for tilskudd ved fabrikklevering av eple i 2003

Fastsatt av Omsetningsrådet 03.06.2003 med hjemmel i Lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd.

§ 1 *Formål*

Avsetningstiltaket tilskudd ved fabrikklevering av epler klasse I skal bidra til at produsentene kan ta ut jordbruksavtalens gjeldende målpris.

§ 2 *Informasjonsplikt*

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd plikter å informere markedsaktører med fruktomsetning om avlingsprognoser som det gjennomfører for epler og om iverksettelse av reguleringstiltak for epler.

§ 3 *Tilskudd*

Av midler stilt til disposisjon under jordbruksavtalen for avsetningstiltak kan det gis epler av kvalitet kl I som blir levert til fabrikk som industrifrukt, et tilskudd på inntil kr 1,25 pr. kg. Tilskudd på kr 1,25 pr. kg epler og frakttilskudd knyttet til gjennomføring av fabrikkleveringen, jf. § 7, har en økonomisk ramme på 5 millioner kroner.

§ 4 *Vilkår*

Tilskuddsberettiget er yrkesprodusenter, fruktlagre, frukt salgslag og grossister. For å få tilskudd må det leveres minst 2000 kg tilskuddsberettiget vare. Leverandøren må selv gjøre avtale med mottaker (fabrikk) om levering.

§ 5 *Innmelding*

Epler av kvalitet kl I som skal leveres til fabrikk skal på forhånd meldes til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd. Meldingen til Grøntprodusentenes

Samarbeidsråd skal inneholde oppgave over det kvantum som ønskes levert samt angivelse av sort, kvalitet, sted og tid for levering. Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal foreta kontroll av kvalitet og kvantum.

§ 6 *Søknad om tilskudd*

Søknad om tilskudd må sendes Grøntprodusentenes Samarbeidsråd innen 1 måned etter at fabrikklevering er avsluttet for sesongen. Med søknaden skal følge gjenpart av avregning/veieseddel fra fabrikken. Avregningen/veieseddelen skal vise leveringsdato, kvantum, sort, kvalitet, pris og hvem som har levert varen. Det skal ikke utbetales tilskudd for varer som ikke er innmeldt til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd i samsvar med paragraf 5.

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd sender samlet oppgave over fabrikklevering til Omsetningsrådet innen 1. mars.

§ 7 *Frakttilskudd*

Ved levering av epler etter denne forskriften, gis det et frakttilskudd på kr 0,10 pr kg for transportlengder mellom 100 og 200 km, kr 0,20 pr kg for transportlengder mellom 200 og 300 km og kr 0,30 pr kg dersom transportlengden er over 300 km.

§ 8 *Søknad om frakttilskudd*

Søknad om frakttilskudd sendes Grøntprodusentenes Samarbeidsråd. Med søknaden skal følge gjenpart av avregning/veieseddel fra fabrikken. Avregningen/veieseddelen skal vise leveringsdato, kvantum, sort, kvalitet, pris og hvem som har levert varen.

9. Klage fra AL Gartnerhallen på Omsetningsrådets vedtak om tilbakebetaling av tilskudd bevilget til reguleringsanlegg i hagebrukssektoren

I møte henholdsvis 23.10.02 og 02.12.02 vedtok Omsetningsrådet at Gartnerhallen skulle betale tilbake resttilskudd for til sammen 17 enkeltanlegg på totalt kr 48 821 200. I brev av 07.02.03 påklager Gartnerhallen v/Bugge Arentz-Hansen & Rasmussen advokatfirma (heretter forkortet BA-HR) vedtakene med hjemmel i forvaltningslovens § 28. Klagen gjelder følgende anlegg:

- Gartnerhallens reguleringsanlegg i Trondheim
- Gartnerhallens anlegg i Stavanger
- Nord-Norges Salgslags anlegg i Alta
- Gartnerhallens anlegg på Rudshøgda
- Gartnerhallens anlegg på Skarnes
- Gartnerhallens anlegg på Kokstad ved Bergen
- Gartnerhallens blomsteranlegg i Molde
- Gartnerhallens reguleringsanlegg i Levanger
- Gartnerhallens anlegg i Kristiansand S.
- Gartnerhallens anlegg på Jaren
- Gartnerhallens anlegg på Kirkenær
- Gartnerhallens anlegg i Ålesund
- Gartnerhallen Fabrikker Tønsberg
- Nord-Norges Salgslags engroslager på Finnsnes

- Gartnerhallens anlegg i Gvarv
- Gartnerhallens Fabrikker Lier og Drammen-Lier
- Gartnerhallens AGA, Hardanger

Bakgrunnen for saken er at Gartnerhallen høsten 1997 inngikk et samarbeid med Bama AS og Norgesgruppen om oppretting av felles aksjeselskap GRO AS og GRO Industrier AS. 31.12.97 ble en rekke av Gartnerhallens anlegg overdratt til GRO AS, GRO Industrier AS eller Primaflor. Samarbeidet mellom Gartnerhallen og de andre aktørene reiste spørsmål om Gartnerhallens markedsreguleringsfunksjon innen hagebrukssektoren. Dette førte til at Omsetningsrådet, i St.prp. nr. 67 (1997-1998) Om Jordbruksoppjøret, fikk ansvaret for å gjennomgå den nye situasjonen på markedsreguleringen på potet- og grøntsektoren.

Med dette utgangspunktet gjennomførte Omsetningsrådet en omfattende saksutredning for å belyse problematikken omkring Gartnerhallens funksjon som markedsregulator og aktørenes konkurranse på like vilkår innenfor sektoren. Denne prosess førte til at Omsetningsrådet i møte 20.03.00 vedtok at Gartnerhallen sitt ansvar som markedsregulator skulle falle bort med virkning fra 01.07.00. Samtidig vedtok Omsetningsrådet at det ville gjennomføre tilbakebetaling av ikke avskrevne tilskudd gitt til reguleringsanlegg.

Saken har således vært gjenstand for en grundig og omfattende behandlingsprosess både i sekretariatet og i Omsetningsrådets besluttede organer jf. vedlagte oversikt over sentrale dokumenter fra saksbehandlingen 1999-2002.

I det følgende gjengis og kommenteres de mest sentrale punktene i Gartnerhallens klage av 07.02.03.

Klage fra Gartnerhallen av 07.02.03:

Innledningsvis under punkt 2 gir Gartnerhallen en oversikt over kravet totalt samt hvilke anlegg klagen omfatter. Videre under punkt 3 gis en redegjørelse for markedsreguleringsformål, markedsregulators plikter og noen andre sentrale prinsipper.

Under punkt 4 gis en oversikt over Gartnerhallens vurdering av markedsreguleringen på grøntsektoren. Det pekes for det første på at Gartnerhallen i rollen som markedsregulator måtte bygge ut mottaks- og forsyningskapasitet over hele landet og ikke bare ut fra hva som var forretningsmessig optimalt. I denne forbindelse vises det til at kostnadene i forbindelse med utbyggingen dels ble finansiert av Gartnerhallens egne midler og dels ved midler fra Omsetningsrådet.

For det andre hevdes det at Gartnerhallens ansvar i markedsregulering etter hvert medførte en betydelig konkurranseulempe. Det pekes på at endringer i markedet førte til at markedsreguleringen endret karakter. Markedsreguleringen gikk fra å være av tradisjonell art, mer i retning av produksjonsavtaler/kontrakter mellom produsenter og et fåtall kjeder/distribusjonsledd som styrte tilgangen til markedet. Det hevdes at dette bidro sterkt til at Gartnerhallen ikke fremsto som konkurransedyktige og dermed bidro til at de tapte konkurransen om leveransene til kjedene. Av den grunn måtte Gartnerhallen gjennomføre de tilpasninger som ble gjort i 1997 og påfølgende år.

For det tredje anføres det under punkt 4 at omleggingen etter 1997 ensidig og i stor grad har rammet Gartnerhallen og dets medlemmers økonomi. Det pekes på at Gartnerhallen, for å sikre sine medlemmer markedsadgang til Norgesgruppen samt at Gartnerhallen måtte

ta på seg betydelige omstillingskostnader, måtte selge sine eierandeler i GRO AS og GRO Industrier AS. Gartnerhallens egenkapital er i dag, i det alt vesentligste, knyttet til verdien i Gartnerhallens eierandeler i disse selskapene (henholdsvis 39 % og 25 %) Det vises bl.a. til at det som følge av omstillingskostnader ikke har vært mulig for GRO AS og GRO Industrier AS å betale ut utbytte til sine eiere og at Gartnerhallen derfor finansierer sin drift ved å trekke sine produsenter 1 % på avregningsprisen.

For det fjerde vises det til at kravet om tilbakebetaling i urimelig grad ytterligere vil ramme Gartnerhallen og dets medlemmer. Det hevdes at en konsekvens av et slikt krav kan bli at Gartnerhallen blir mer eller mindre utradert som aktør i verdikjeden.

For det femte hevdes det at nåværende markedsbetjening er mer effektiv og bedre tilpasset dagens situasjon.

Til slutt under punkt 4 i brevet pekes det på at Gartnerhallen fyller en viktig rolle i verdikjeden i dag, til glede for alle produsenter. Det fremholdes at "uten en oppegående produsentorganisasjon som Gartnerhallen, vil produsentenes interesser i verdikjeden bli vesentlig svekket og produsenten bli den tapende part". I tillegg anfører Gartnerhallen at det er viktig å ha med seg at anleggene ikke er omdisponert eller solgt i vanlig forstand, men at de i praksis brukes til samme formål som tidligere.

Punkt 5 "*Nærmere om tilbakebetalingskravet*" er tilnærmet ordrett det samme som står under punkt 3 i BA-HRs brev av 21.06.02 og som ble behandlet i Omsetningsrådets møte 12.09.02. For ordens skyld gjengis hovedanførselene nedenfor.

For det første anføres det at det ikke foreligger noe rettslig grunnlag for å kreve tilbake tilskuddene. I denne forbindelse hevdes det at i henhold til Omsetningsrådets retningslinjer av 21. mai 1979 punkt 1, at Omsetningsrådet "kan" og ikke nødvendigvis "skal" trekke "hele eller deler av" tilskuddet tilbake, og at det frie skjønn i henhold til retningslinjenes punkt 2 er avgrenset av en rekke momenter. Videre anføres det at det ikke foreligger noe rettslig grunnlag da vilkårene for tilbakebetaling ikke er oppfylt, herunder vilkåret "selges eller tas i bruk til andre formål". Det pekes også på at Omsetningsrådet ikke har hjemmel til å trekke tilbake tilskudd som er gitt av Landbruksdepartementet.

Det pekes videre på at et krav om tilbakebetaling av et beløp av en slik størrelse det her er snakk om er i strid med skrankene for Omsetningsrådets frie skjønn og at et slikt vedtak av den grunn vil være ugyldig. Herunder trekkes følgende momenter frem:

- Forvaltningen må utvise en konsistent praksis, og det vises til at det ikke har medført krav om tilbakebetaling i de tilfeller hvor markedsreguleringen har blitt redusert i omfang.
- Forvaltningen har tatt utenforliggende hensyn og innstillingene synes vilkårlig. Det hevdes at det var overdragelsen av Gartnerhallen sine anlegg til GRO AS og Primaflor AS som utløste et vedtak som ikke ellers ville ha funnet sted, selv om resultatet ville blitt det samme.
- Det må hensyntas ved utøvelsen av det frie skjønn at Gartnerhallen ikke hadde noe annet alternativ enn salg, da en i 1997 sto uten kunder i dagligvaremarkedet.
- Tidsaspektet må hensyntas i større grad, og det hevdes at det er rimelig å anta at kravet bør bortfalle dersom det har gått svært lang tid siden bevilgningene ble gitt.
- Omsetningsrådet kan ikke treffe et vedtak som vil virke sterkt urimelig.
- Gartnerhallens eksistens vil være truet ved et krav om tilbakebetaling.

Videre hevdes det at et tilbakebetalingskrav i denne størrelsesorden, sammenholdt med de øvrige momenter, er sterkt urimelig og således ugyldig.

Til sist under punkt 5 går BA-HR inn på ”Unntak fra tilbakebetalingskravet” (punkt 5.4) og ”Nord Norges Salgslag” (punkt 5.5).

Under punkt 6 anføres at kravene er foreldet i henhold til foreldelseslovens § 3 jf. § 2. Videre hevder BA-HR under punkt 7 at kravene er foreldet i henhold til forskrift av 21. mai 1979.

Til sist påpekes det under punkt 8 at det pågår en kjøps-/salgsprosess mellom Bama Gruppen AS og Hoff Norske Potetindustrier AS. Dersom kravet fra Omsetningsrådet blir stående blir det vanskelig for Gartnerhallen å tiltre en slik handel.

Statens landbruksforvaltning bemerker:

Det er ikke noen generell klageadgang etter forvaltningslovens regler i henhold til omsetningsloven, men det er en omgjøringsadgang for henholdsvis Landbruksdepartementet og Kongen jf. omsetningslovens § 11 fjerde ledd. Klagen vil i det følgende, på bakgrunn av dette, behandles som en begjæring om omgjøring i henhold til forvaltningslovens § 35 og alminnelige forvaltningsrettslige regler, og evt. oversendes Landbruksdepartementet for behandling i henhold til omsetningslovens § 11 fjerde ledd.

Gartnerhallen v/BA-HR anfører i punktene 6 og 7 at kravene er foreldet etter henholdsvis foreldelsesloven § 3 jf. § 2 og forskrift om tilbakebetaling av tilskudd bevilget til reguleringsanlegg. Tilbakebetalingskravet er p.t. til behandling i Forlikrådet, jf. vedlagte kopi av forliksklage, og spørsmålet om foreldelse vil derfor ikke bli drøftet her. I det følgende vurderes derfor utelukkende om noen av de materielle anførslene i klagen om reduksjon/bortfall av tilbakebetalingskrav skal tas til følge.

De generelle forhold i saken, knyttet til Gartnerhallens rolle som markedsregulator, ble vurdert gjennom en lang og omfattende saksbehandlingsprosess som ledet frem til Omsetningsrådets prinsippvedtak av 20.03.00. Saken ble også den gang klagebehandlet.

Med unntak av deler av punkt 4.3 har samtlige anførsler nevnt under punkt 4 vært kjent og vurdert av Omsetningsrådet gjennom hele prosessen som har ført frem til vedtakene av 23.10.02 og 02.12.02, hvor det fastslås at Gartnerhallen skal tilbakebetale til sammen kr 48 821 200. På bakgrunn av at det, med unntak av deler av punkt 4.3, ikke er nye opplysninger i saken, finner Statens landbruksforvaltning ikke grunn til å kommentere de andre anførslene ytterligere.

Når det gjelder opplysningen i punkt 4.3 om at GRO AS og GRO Industrier AS ikke har hatt mulighet til å utbetale utbytte til sine eiere, er forholdet ikke av en slik karakter at det har noen betydning for vurderingen vedrørende spørsmålet om tilbakebetaling, og realitetene i det er derfor ikke nærmere vurdert.

Når det gjelder samtlige anførsler under punkt 5, har Gartnerhallen v/BA-HR, som nevnt ovenfor, fremmet disse tidligere i brev av 21.06.02. Anførslene var å anse som kommentarer til foreliggende innstillinger, men ble vurdert i egen sak i forkant av enkeltvedtakene. Saken ble behandlet i møte i Omsetningsrådet 12.09.02 sak 4, og

bemerkningene til de rettslige anførsler ble lagt til grunn for den videre saksbehandling. Når det gjelder de anførselene som rettet seg direkte mot enkeltsaker ble de vurdert i henhold til hver enkelt sak. Punkt 2 i Omsetningsrådets vedtak av 12.09.02 lyder som følger:

1. *De foreliggende bemerkninger til de rettslige anførsler i brevene av 21.06.2002 og 06.08.2002, og drøftingene i Omsetningsrådet 12.09.02 legges til grunn for den videre saksbehandlingen.*

Statens landbruksforvaltning finner på bakgrunn av det ovenfor nevnte ikke grunn til å behandle anførselene under punkt 5 på ny da de materielle sidene av dette ble drøftet og vurdert i innstillingen til sak 4 i Omsetningsrådets møte 12.09.02.

Når det gjelder den kjøps-/salgsprosess mellom Bama Gruppen AS og Hoff Norske Potetindustrier AS som det henvises til i brev av 07.02.03, kan ikke Statens landbruksforvaltning se at dette gir grunnlag for å omgjøre vedtak på å kreve inn de ikke avskrevne tilskuddene gitt til reguleringsanlegg. Gartnerhallen har for øvrig vært kjent med at tilskuddene skulle kreves tilbake siden 20.03.00 da prinsippvedtaket i Omsetningsrådet om å kreve tilbake tilskuddene ble fattet. Statens landbruksforvaltning ble for øvrig 25.03.03 orientert om at denne kjøps-/salgsprosessen ikke ville bli gjennomført.

Slik Statens landbruksforvaltning ser det, inneholder ikke klagen fra Gartnerhallen nye opplysninger i saken som gir grunnlag for å omgjøre Omsetningsrådets vedtak av henholdsvis 23.10.02 og 02.12.02.

Med hjemmel i forvaltningslovens § 35 og alminnelige forvaltningsrettslige regler gjøres følgende

Vedtak:

Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at det gjøres følgende vedtak:

1. Omsetningsrådet finner i henhold til forvaltningslovens § 35 ikke grunn til å omgjøre vedtakene av henholdsvis 23.10.02 og 02.12.02 om tilbakebetaling av ikke avskrevet tilskudd gitt til reguleringsanlegg. Dette gjelder vedtak om tilbakebetaling av tilskudd gitt til følgende anlegg:
 - Gartnerhallens anlegg i Trondheim
 - Gartnerhallens anlegg i Stavanger
 - Nord-Norges Salgslags anlegg i Alta
 - Gartnerhallens anlegg på Rudshøgda
 - Gartnerhallens anlegg på Skarnes
 - Gartnerhallens anlegg på Kokstad ved Bergen
 - Gartnerhallens anlegg i Molde
 - Gartnerhallens anlegg i Levanger
 - Gartnerhallens anlegg i Kristiansand S.
 - Gartnerhallens anlegg på Jaren
 - Gartnerhallens anlegg på Kirkenær
 - Gartnerhallens anlegg i Ålesund
 - Gartnerhallens Fabrikker i Tønsberg samt Vestfold nord
 - Nord-Norges Salgslag avdeling Finnsnes

- Gartnerhallens anlegg på Gvarv
- Gartnerhallens Fabrikker Lier og Drammen-Lier
- Gartnerhallens anlegg i AGA, Hardanger

2. Klagen fra Gartnerhallen av 07.02.03, v/advokatfirmaet BA-HR, oversendes Landbruksdepartementet for behandling i henhold til omsetningslovens § 11 fjerde ledd.

10. Høring - Forslag til rammeforskrift om regulering av Omsetningsrådets vedtak angående markedsregulering som har betydelige konkurransemessige konsekvenser

Innledning:

I brev av 15.04.03 sender Landbruksdepartementet forslag til rammeforskrift om regulering av Omsetningsrådets vedtak angående markedsregulering som har betydelige konkurransemessige konsekvenser ut på høring. Høringsfristen er satt til 30.05.03. På bakgrunn av at Omsetningsrådet, som er høringsinstans, ikke har møte før 03.06.03 har en fått utsatt høringsfristen til 05.06.2003.

Bakgrunnen for forslag til rammeforskrift:

I jordbruksforhandlingene 2002 ble partene enige om, at en med bakgrunn i Semerklæringen, skulle foreta en gjennomgang av markedsordningene for å se på rammebetingelsene for de uavhengige aktørene.

Videre sier Ot.prp. nr. 22 (2001-2002) Om lov om endringer i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, at Landbruksdepartementet skal starte et lovarbeid med sikte på å overføre Omsetningsrådets myndighet til å fastsette sentrale konkurransemessige rammebetingelser til Landbruksdepartementet.

I St.meld. nr. 19 (1999-2000) Om norsk landbruk og matproduksjon ble også rammebetingelsene for avhengige aktører fokusert (side 65): ”Det er imidlertid ikke ønskelig å legge saker med betydelige konkurransemessige konsekvenser til partssammensatte organer. Ansvaret for å fastsette viktige konkurransemessige rammebetingelser, herunder bestemmelser om mottaks- og forsyningsplikten, bør derfor overføres til Landbruksdepartementet.”

I påvente av gjennomføringen av lovarbeidet som initieres i Ot.prp. nr. 22 (2001-2002) har Landbruksdepartementet funnet det hensiktsmessig, i medhold av den generelle forskriftshjemmelen i omsetningslovens § 14, å fremme forslag til en forskrift som setter rammer for de av Omsetningsrådets vedtak som har betydelige konkurransemessige konsekvenser.

Arbeidsprosessen:

Gjennomgangen av markedsordningene for kjøtt-, fjørfe-, korn- og grøntsektoren er utført som et prosjektarbeid. Prosjektgruppen har vært ledet av Landbruksdepartementet og Statens landbruksforvaltning har vært representert i prosjektgruppen med et medlem. Prosjektet har hatt en styringsgruppe og en referansegruppe som begge har vært ledet av Landbruksdepartementet. I referansegruppen som har bestått av representanter for ulike

departementer, har ikke Statens landbruksforvaltning vært representert, men deltatt som observatør.

Arbeidet har vært lagt opp med uformelle kontaktmøter med jordbruksorganisasjonene, slik at disse har vært orientert underveis i prosessen, og har hatt anledning til å komme med innspill til prosjektgruppen. Prosjektarbeidet startet med at berørte aktører ble bedt om å komme med innspill i forhold til de konkurransemessige sidene av markedsordningene. Det har også blitt avholdt uformelle kontaktmøter med aktørene for å diskutere synspunktene som framkom i innspillsbrevene.

Statens landbruksforvaltning sin prioriterte oppgave i prosjektarbeidet har vært å bidra til en faglig kvalitetssikring av Landbruksdepartementets forslag, i tillegg til å være en diskusjonspartner i arbeidet. Det vil også i videre prosess for å endre omsetningsloven være behov for deltakelse fra Statens landbruksforvaltning sin side.

Beskrivelse av forslagene og drøfting:

Gjennomgangen har i stor grad hatt form av å nedfelle skriftlig de aktivitetene som gjennomføres i regi av markedsregulator, men som ikke framgår av forskriftene. I tillegg har det vært behov for å utforme nye bestemmelser for enkelte sektorer slik at markedsreguleringen på de ulike sektorene inneholder tilnærmet samme rettigheter og plikter.

Omsetningslovens § 11 fjerde ledd setter i dag grenser for Omsetningsrådets myndighet til å gjøre vedtak som er ”i strid med lov, føresegner eller gjeldande jordbruksavtale” og ”i strid med samfunnsinteresser”. Kongen har, etter bestemmelsens fjerde ledd annet punktum, dermed myndighet til å omgjøre Omsetningsrådets vedtak dersom det ikke er konkurransenøytralt. Videre setter den øvrige konkurranselovgivningen skranker for Omsetningsrådets frie skjønn. Omsetningsrådet har således ikke ubegrenset myndighet til å treffe vedtak som kan være av konkurransemessig betydning. En kan derfor se på forslaget til rammeforskrift som en presisering av de allerede eksisterende rammer for Omsetningsrådets frie skjønn på vedtak som kan være av konkurransemessig art.

De rammer for Omsetningsrådets vedtak som Landbruksdepartementet har satt i forslag til rammeforskrift, må etter Statens landbruksforvaltning mening sies å være i tråd med Ot.prp. nr. 22 (2001-2002).

Pr. i dag finnes det få eller ingen nedfelte bestemmelser om markedsregulators informasjonsplikt. Bestemmelsen som er skissert i forslag til rammeforskrift er av meget generell art. Det er således opp til Omsetningsrådet å fastsette bestemmelser som omhandler dette.

Når det gjelder bestemmelsene om forsynings- og mottaksplikt er disse mer konkrete enn bestemmelsen om informasjonsplikt i forslaget til rammeforskrift. Dette er i tråd med St. meld. nr.19 (1999-2000), som i forbindelse med omtalen av at det ikke er ønskelig at partssammensatte organer skal treffe vedtak av betydelig konkurransemessig art, spesielt nevner at forsynings- og mottaksplikten bør overføres fra Omsetningsrådet til Landbruksdepartementet. Statens landbruksforvaltning er av den oppfatning at forslag til rammeforskrift i praksis ikke i vesentlig grad innskrenker Omsetningsrådets myndighetsområde, men snarere understreker hensyn som allerede er tungtveiende i

utforming og gjennomføring av ulike tiltak i regi av Omsetningsrådet. Det er, innenfor rammene disse bestemmelsene fastsetter, fremdeles et rimelig rom for skjønn.

På den annen side er rammeforskriften samtidig en smidig overgang i påvente av en lovendring. Slik innholdet i lovendringen er initiert pr. i dag vil Omsetningsrådet når lovene er vedtatt, miste myndigheten til både å fastsette regelverk og vedta saker som berører markedsregulators informasjons-, forsynings- og mottaksplikt.

På grøntområdet er det ingen markedsregulator. Dette innebærer at det ikke er knyttet mottaks- eller forsyningsplikt til omsetning av grøntvarer. På denne bakgrunn er heller ikke mottaks- eller forsyningsplikt knyttet til omsetning av grøntvarer nærmere vurdert i høringsnotatet. Ansvar for avsetningstiltakene i grøntsektoren er overført til GrøntProdusentenes Samarbeidsråd (GPS), og GPS sin informasjonsplikt er presisert i høringsnotatet.

Formål:

I forslag til forskrift § 1 angis formålet med forskriften. Formålet er å fastsette rammer for Omsetningsrådet i tråd med føringene i Ot.prp. nr. 22 (2001-2002), jordbruksforhandlingene 2002 med bakgrunn i Sem-erklæringen og St.meld. nr.19 (1999-2000).

Informasjonsplikt:

Forslagets § 3 gir Omsetningsrådet pålegg om å utarbeide nærmere bestemmelser om informasjonsplikt på de enkelte sektorer.

Når det gjelder informasjon er det viktig at de ulike markedsaktørene blir sikret lik tilgang. Det er i høringsnotatet og i forslaget til bestemmelsen eksplisitt nevnt at det er viktig at alle aktører på samme tid får informasjon om markedsprognoser, prisnoteringer og reguleringsaktiviteter. Landbruksdepartementet peker på at informasjonsplikten vil være avgrenset til aktiviteter markedsregulator utfører i kraft av reguleringsansvaret for jordbruksråvarer. Gjeldende forskrifter på de ulike sektorene inneholder i varierende grad bestemmelser om informasjonsplikt.

Forslaget om offentliggjøring av pris- og markedsprognoser må for øvrig sies å være tråd med den grunnleggende forutsetning for reguleringssystemet og jordbruksavtalens prissystem som sådan. Markedsregulators prissetting vil som følge av markedsregulators dominerende posisjon i markedet være styrende for alle aktørers prissetting.

For kornsektoren inneholder gjeldende forskrift § 8 bestemmelser om markedsregulators informasjonsplikt. I denne paragrafen heter det bl.a. at markedsregulator løpende skal utarbeide pris- og markedsprognoser som gjøres kjent i markedet. Bestemmelsen om informasjonsplikt i forslaget til rammeforskrift går noe lenger enn dette når det gjelder krav til informasjon om reguleringsaktiviteter og prisnoteringer, samt tidspunkt for enkelte informasjonsaktiviteter. De foreslåtte bestemmelsene er i godt samsvar med de informasjonsrutinene som markedsregulator på kornsektoren praktiserer i dag.

Norsk Kjøtt gjennomfører allerede ukentlig informasjonsflyt på alle disse områdene til de uavhengige aktørene og til Statens landbruksforvaltning. Landbruksdepartementet gir i høringsnotatet uttrykk for at Norsk Kjøtt sin praksis på dette området kan danne mønster for andre sektorer.

For å kunne oppfylle den skisserte informasjonsplikten, vil det for Prior Norge være nødvendig å utvikle nye og forbedrede informasjonsrutiner.

Bestemmelsen om informasjonsplikt i forslaget til rammeforskriften omfatter ikke grøntområdet da forpliktelsen er knyttet til markedsregulator. Informasjonsflyten på grøntområdet omfatter prognoser, prisnoteringer og reguleringsaktiviteter. GPS sitt informasjonsansvar er knyttet til prognoser og reguleringsaktiviteter, mens Statens landbruksforvaltning har ansvar for informasjon knyttet til prisnoteringene på grøntområdet. Gjennomføringen av disse prisnoteringene er fastlagt av jordbruksavtalepartene, og kan ikke reguleres gjennom rammeforskriften.

For likevel å sikre informasjonsflyten til markedsaktørene også på grøntområdet, foreslår Landbruksdepartementet i høringsnotatet at bestemmelser om GPS sin informasjonsplikt til markedsaktører tas inn i relevante forskrifter som fastsettes av Omsetningsrådet. Aktuelle forhold som GPS skal informere om antydes å være bl.a. avlingsprognoser for frukt og matpotet. Forslag om informasjonsbestemmelser på frukt er av Statens landbruksforvaltning allerede foreslått innarbeidet i forskrifter som forelegges for arbeidsutvalget 13.05.2003.

Prinsippet for informasjonsutveksling er at det skal skje før målprispunktet av konkurransemessige hensyn. I hvor stor grad uavhengige aktører skal være forpliktet til å gi informasjon til markedsregulator har det ikke blitt tatt stilling til i rammeforskriften. Markedsregulator har ved gjennomføring av enkelte reguleringsaktiviteter behov for en kunnskap om det totale markedet. Konkurransetilsynet kan ha enkelte synspunkt på informasjon mellom markedsregulator og de uavhengige aktørene. Det er usikkert hva Konkurransetilsynet vil akseptere. For Statens landbruksforvaltning vil det være aktuelt å sonde i forhold til Konkurransetilsynet når de aktuelle bestemmelser skal konkretiseres og operasjonaliseres.

Sanksjoner knyttet til brudd på informasjonsplikten:

For å sikre at de informasjonsoppgaver som pålegges markedsregulatorene på de enkelte sektorer blir gjennomført i tråd med de konkrete bestemmelsene som skal nedfelles i Omsetningsrådets forskrifter, ser Landbruksdepartementet behov for at pliktene følges av sanksjoner dersom de ikke overholdes. Landbruksdepartementet foreslår at det ved en fremtidig endring av omsetningsloven kan åpnes for eksempelvis en straffebestemmelse om tvangsmulkt. Pr. i dag har omsetningsloven en straffebestemmelse i § 15 som åpner for bøtelegging, men bestemmelsen anses av Landbruksdepartementet som lite hensiktsmessig å benytte. Statens landbruksforvaltning er enig i denne vurderingen.

Videre er Landbruksdepartementet av den oppfatning at det ikke er formelle hindringer for at Omsetningsrådet allerede i dag kan gi regler som fastsetter konsekvenser av markedsregulators eventuelle brudd på regelverket.

Når det gjelder hjemmelsgrunnlaget Omsetningsrådet har pr. i dag til å fastsette dagmulkt/tvangsmulkt overfor markedsregulator vurderer Statens landbruksforvaltning dette til å være tvilsomt. På bakgrunn av dette vil ikke Statens landbruksforvaltning anbefale at denne type sanksjoner tas inn i Omsetningsrådets forskrifter når disse skal endres etter 01.07.03.

Med det hjemmelsgrunnlaget vi har pr. i dag er det etter Statens landbruksforvaltnings mening to juridisk forsvarlige sanksjonsmuligheter. For det første kan man åpne for en skjønnsmessig adgang i Omsetningsrådets forskrifter til å avkorte tilskudd/administrasjonsgodtgjørelsen til markedsregulator. Markedsregulatorene mottar administrasjonsgodtgjørelse for å utføre de plikter og oppgaver de blir pålagt i egenskap av å være markedsregulator, herunder å informere de uavhengige aktørene. Avkorting i administrasjonsgodtgjørelsen vil således i praksis innebære at markedsregulator ikke får full dekning for kravet om administrasjonsgodtgjørelse, dersom pliktene i henhold til informasjon ikke overholdes.

En annen mulig måte å løse spørsmålet om sanksjoner på, kan være at en avtaler sanksjonsmuligheter direkte med markedsregulatorene. Dette vil i så fall innebære at en etter alminnelige kontraktsrettslige regler inngår en avtale, som fastsetter eventuelle rettigheter og plikter samt sanksjonsmuligheter dersom det forekommer brudd på pliktene. Dette er, som det nevnes i Landbruksdepartementets høringsnotat, vanlig innen entreprenørbransjen.

Mottaksplikt:

Hovedregelen når det gjelder mottaksplikten er markedsregulators forpliktelse i forhold til primærprodusentene. Landbruksdepartementet understreker i høringsnotatet at samvirkenes adgang til å iverksette reguleringstiltak henger nært sammen med praktiseringen av mottaks- og forsyningsplikten. Statens landbruksforvaltning vil også påpeke at det er en helt grunnleggende sammenheng mellom disse i reguleringssystemet.

For kjøtt eksisterer det ingen mottaksplikt fra uavhengige aktører (dobbel mottaksplikt), og det er ikke i rammeforskriften foreslått å innføre dette.

For kornsektoren inneholder gjeldende forskrift § 11 bestemmelser om mottaksplikt fra kornkjøpere. Disse bestemmelsene er foreslått videreført i rammeforskriften.

Mottaksplikten fra uavhengige aktører på egg er i dag regulert av forskrift 08.06.95 nr. 1217 om godkjente eggpakkeriers adgang til å levere overskuddsegg til Prior Norge. Bestemmelsene i denne forskriften er i stor grad foreslått videreført i forslaget til rammeforskrift. Dette vil innebære at Omsetningsrådets forskrift på dette området endres slik at den inneholder utfyllende bestemmelser bl.a. knyttet til innmeldingstidspunkt og kvalitet, som ikke inngår i rammeforskriften.

Foreslått begrepsbruk i rammeforskriften er mer i tråd med gjeldende begrepsbruk i pris- og markedspolitikken enn nåværende forskrifter. Statens landbruksforvaltning registrerer at muligheten for reguleringseksport fortsatt vil være en forutsetning for at uavhengige eggpakkerier kan påberope seg leveringsrett for egg.

Kriteriet for når mottaksplikt fra uavhengige aktører inntreffer er foreslått noe endret, men dette innebærer ingen realitetsendring. Vilkårene for levering av overskuddsegg er særlig knyttet til prisen. Gjeldende bestemmelse om pris for mottak av overskuddsegg er ikke i tråd med dagens prisbegrep, og Landbruksdepartementet foreslår at bestemmelsen endres. I innstilling til Omsetningsrådet 28.08.96 fremgår at prinsippet for prisen på overskuddsegg skal være Prior Eggproduktfabrikken sin gjeldende pris for usorterte egg. Prinsippet er videreført i forslaget til rammeforskrift.

I forslaget til rammeforskrift inngår noen bestemmelser om markedsregulators mottaksplicht for eggehvite. Gjeldende bestemmelser for denne mottaksplichten inngår i to forskrifter, både i bevilgningsforskriften og forskrift 29.06.93 nr. 1439 om priskompensasjon for skilleprodukter og praktisering av Prior Norges kjøpeplikt på norskprodusert eggehvite.

I forslaget til rammeforskrift inngår bestemmelser om kvalitetskrav og kontroll. Etter Statens landbruksforvaltnings vurdering er disse bestemmelser av utfyllende karakter som mer naturlig hører hjemme i Omsetningsrådets forskrifter, og derfor bør utgå av rammeforskriften.

Gjeldende forutsetninger for mottaksplichten på eggehvite som er knyttet opp til adgangen til reguleringseksport samt at eggehviten skal være produsert på norske egg, er ikke nevnt i høringsnotatet og inngår ikke i rammeforskriften. Statens landbruksforvaltning mener at forutsetningene er så sentrale at de bør inngå i rammeforskriften.

Verken Landbruksdepartementets forslag til rammeforskrift eller de ovennevnte forslag til endringer medfører etter Statens landbruksforvaltnings mening realitetsendringer av mottaksplichten for eggehvite i forhold til hvordan dette praktiseres i dag etter gjeldende forskrift.

Forsyningsplikt:

Forslaget til rammeforskrift § 5 inneholder noen reelle endringer i forhold til eksisterende bestemmelser i gjeldende forskrifter. Gjeldende forskrift på kjøttsektoren inneholder bestemmelser om forsyningsplikten. Disse er i stor grad videreført og ytterligere presisert. Statens landbruksforvaltning merker seg Landbruksdepartementets påpekning av at gjeldende forskrift delvis er utdatert. Ved endringen av Omsetningsrådets forskrifter vil Statens landbruksforvaltning benytte anledningen til å relatere bestemmelsene til aktuelle begrep.

På fjørfesektoren eksisterer det ingen bestemmelser i Omsetningsrådets forskrift på forsyningsplikt. Landbruksdepartementet har brukt utformingen av forsyningsplikten på kjøtt som mønster for konkretiseringen av forsyningsplikten for egg og fjørfekjøtt.

Prior Norge praktiserer i dag en forsyningsplikt basert på at det er de norske forbrukere som skal forsynes, og ikke uavhengige aktører som har behov for leveranser for å kunne forsyne sine kunder.

Forståelsen av begrepet forsyningsplikt er imidlertid endret over tid. Prior Norge har i sin praktisering valgt å vektlegge den tidligere forståelsen av forsyningsplikten som innebærer at markedsregulator skal sikre forsyninger til alle forbruksområder til en noenlunde ens pris. Forsyningsplikten har i kjøtt- og melkesektoren i praksis blitt utvidet til å gjelde konkurrerende aktører på samme ledd i omsetningskjeden. Markedsordningen for korn omfatter også en forpliktelse til å forsyne konkurrerende aktører.

En videreføring av Prior Norges sin praktisering av forsyningsplikten kan påvirke de uavhengige aktørenes konkurransesituasjon. Deres markedsandel kan reduseres dersom de ikke har råvare å selge i underskuddssituasjoner. Forsyningsplikten på fjørfesektoren slik den er skissert i rammeforskriften er etter Statens landbruksforvaltnings vurdering en ikke urimelig forpliktelse å pålegge markedsregulator. Forslaget til rammeforskrift inneholder

ikke en uavkortet forsyningsplikt i underskuddssituasjoner, og slik blir plikten i rimelig grad balansert mellom uavhengige aktørers behov for forsyning og markedsregulators grad av forpliktelse til å forsyne når det er underdekning av egg. I normale markedssituasjoner bør ikke forsyningsplikten være vanskelig å oppfylle.

Forslaget til rammeforskriften inneholder bestemmelser som innebærer at de uavhengige aktørene i normalsituasjoner/overskuddssituasjoner, d.v.s. i perioder hvor tollene ikke er administrert, må kjøpe egg hos markedsregulator for slik å opparbeide rettigheter til forsyning i en underskuddssituasjon. I en underskuddssituasjon vil forsyningsplikten være basert på at aktøren er kunde hos markedsregulator og at det er ordinære kjøp som skal legges til grunn. Statens landbruksforvaltning finner et slikt krav rimelig og det er også i tråd med det som allerede gjelder på kjøttsektoren.

Når det gjelder forsyningsplikten på kjøtt- og fjørfesektoren i underskuddssituasjoner inneholder forslaget til rammeforskrift en bestemmelse som avgrenser forsyningsplikten i forhold til uavhengige aktørers egen råvaretilgang. Aktørenes innmeldte kjøpsbehov kan avkortes i forhold til det kvantum som eget eggmottak/egenslakting utgjør. Dette er en presisering av dagens praktisering og bestemmelser på kjøttsektoren. Statens landbruksforvaltning har ingen merknader til dette forslaget utover at det virker rimelig for å sikre at markedsregulator ikke pålegges urimelige forpliktelser

Vilkår knyttet til forsyningsplikten inngår i forslaget til rammeforskrift litt ulikt for kjøtt og egg. For egg er det i § 5.3 presisert hvordan fraktkostnadene skal fordeles. Betingelsen i § 5 pkt. 2 og 3 om at »aktørene skal ha lik tilgang på råvarer til like vilkår» vurderes å være tilstrekkelig i rammeforskriften. Høringsnotatet inneholder en presisering om at leveransene bl.a. skal skje til samme pris og med samme fraktkostnader til kunder innenfor og utenfor samvirket. Utfyllende bestemmelser om vilkårene kan heller vurderes innarbeidet når Omsetningsrådets forskrifter skal endres.

Forslaget til rammeforskrift inneholder et nytt kriterie for overgangen fra normalsituasjon til underskuddssituasjon. Markedssituasjonen defineres først som underskuddssituasjon når administrative tollsatser er iverksatt. For at markedsreguleringens målsetting om å sikre avsetningsmuligheter for produsentene skal kunne ivaretas, ligger det til grunn en forutsetning om at forbruker har preferanse for norsk råvare.

For kornsektoren inneholder forskrift 21.06.02 nr. 772 om markedsregulering av norskprodusert korn og oljefrø § 9 bestemmelser om forsyningsplikt fra kornkjøpere. Innholdet i disse bestemmelsene er i hovedsak videreført i rammeforskriften. Prinsippet om at aktørene skal sikres tilgang på råvarer til likeverdige vilkår er videreført. En bestemmelse om at varen skal tilbys alle aktører gjennom anbudsinnbydelse er tatt inn i forslaget til rammeforskriften som en presisering av hvordan denne likebehandlingen skal skje. I følge både markedsregulator og en av de uavhengige aktørene vil anbudsprinsippet gi den mest konkurransenøytrale gjennomføring av forsyningsplikten. Statens landbruksforvaltning støtter forslaget.

Skåret vare som reguleringsvare:

Landbruksdepartementet foreslår i høringsnotatet at skåret vare som inngår i listen for definisjon av reguleringsvarer i kjøttsektoren (positivlisten), skal reduseres til de stykningsdeler som har sterke sesongsvingninger. Landbruksdepartementet foreslår at

listen avgrenset til å gjelde for svin (ribbe til julesesong) og sau/lam (pinnekjøtt julesesong, påskesesong og grillsesong).

Gjeldende liste over reguleringsvare ble sist vedtatt av arbeidsutvalget i Omsetningsrådet 15.01.1998 og 25.09.2000, og inneholder 18 ulike produkter av skåret vare. Begrunnelsen for også å inkludere enkelte typer skåret vare i markedsreguleringen er hovedsakelig knyttet til at det er en sesongpreget etterspørsel etter deler av dyret, og at regulering av denne type produkter derfor er et viktig virkemiddel for å bidra til økt omsetning av norsk kjøtt, også vurdert i forhold til tollvernet og utformingen av dette. Et annet viktig poeng er at skåret vare gir en mer effektiv oppfylling av eksportkvotene for kjøtt, noe som vil få økt betydning etter hvert som disse reduseres.

Statens landbruksforvaltning er enig med Landbruksdepartementet i at positivlisten kan reduseres, og vil ta utgangspunkt i dette når prosessen med å endre Omsetningsrådets forskrifter starter.

I høringsnotatet foreslår også Landbruksdepartementet at muligheten til frysefradrag på stykket vare tas ut av forskriften. Dette er en reguleringaktivitet som ikke er benyttet etter 1993. Med bakgrunn i at prisnedskrivning har vært lite benyttet og for å styrke ordningens legitimitet, støtter Statens landbruksforvaltning forslaget.

Regelverksprosessen:

Som nevnt innledningsvis fremmer Landbruksdepartementet forslag til rammeforskrift på de av Omsetningsrådets vedtak som kan ha betydelige konkurransemessige konsekvenser. Ot.prp. nr. 22 (2001-2002) påpeker at Landbruksdepartementet skal starte et lovarbeid med sikte på å overføre denne myndigheten. Det er en omfattende og tidkrevende prosess å gjennomføre lovendringer. Det har fra Landbruksdepartementets side vært ønskelig å snarest mulig få på plass de endringer som skal sikre rettferdige rammebetingelser for de uavhengige aktørene. Å pålegge en aktør forsynings- og/eller mottakspunkt i forhold til sine konkurrenter er så inngripende at lovhjemmelen må være klar. Omsetningsloven benytter ikke begreper som markedsregulator, forsyningsplikt og mottakspunkt.

Landbruksdepartementets generelle adgang til å fastsette forskrifter i omsetningslovens § 14 gir således ikke Landbruksdepartementet adgang til å fastsette slike plikter for markedsregulator. For at Landbruksdepartementet skal få denne myndighet kreves dermed lovendring.

Dersom Landbruksdepartementet fastsetter en rammeforskrift som foreslått medfører dette at Omsetningsrådet må endre noen av de gjeldende forskriftene. Dette gjelder forskrifter på korn-, kjøtt-, fjørfe- og grøntsektoren i varierende grad. Forskriftene som må endres, er som det fremgår av høringsnotatet til rammeforskriften, kun ment å gjelde for en gitt tidsperiode. I det øyeblikk omsetningsloven endres og myndigheten til å fatte vedtak som fastsetter sentrale konkurransemessige rammebetingelser hva gjelder markedsregulators forsynings- og mottakspunkt samt informasjonsplikt flyttes fra Omsetningsrådet til Landbruksdepartementet, må Omsetningsrådets forskrifter gjennomgås på ny.

Prosessen med å endre forskriftsverket for deretter om kort tid måtte endre forskriftene igjen, kan virke unødig ressurskrevende. Det kan således argumenteres for at lovendringen burde komme først. På den annen side er det klare føringer for raskt å sikre at konsekvensene av Omsetningsrådets vedtak i "rimelig grad" er konkurransenøytrale.

Helhetsbetraktninger:

Landbruksdepartementets rammeforskrift for Omsetningsrådets virksomhet er en mellomløsning som vil gjelde i ca. 1-2 år til omsetningsloven er endret. Da vil ansvaret for disse områdene som er definert til å være av stor konkurransemessig betydning, bli overført til Landbruksdepartementet.

Denne overføringen av ansvaret for markedsregulators håndtering av mottaks-, forsynings- og informasjonsplikten, vil innebære at Omsetningsrådets ansvar og myndighetsområde blir innskrenket til å gjelde reguleringsaktiviteter som i stor grad gir markedsregulator rettigheter.

Statens landbruksforvaltning vil fremholde at det kan inneholde visse utfordringer å skille det forvaltningsmessige ansvaret for markedsregulators rettigheter og plikter. En slik deling trenger imidlertid ikke nødvendigvis å bli noe problem. Det vil være nødvendig å finne samarbeidsformer som fortsatt sikrer en størst mulig grad av helhet. En gjennomgående trend i statlig forvaltning er en tanke om helhetlig forvaltning, slik at ett organ har et overordnet ansvar for hele forvaltningsområdet. Markedsregulator har myndighet til å iverksette regulerings tiltak, og denne myndigheten følges av ulike forpliktelser. For markedsregulator er dette forpliktelser som utgjør en del av en helhet.

Når ansvaret for pliktene i stor grad blir løftet ut av Omsetningsrådets virksomhet, vil det være viktig å se Omsetningsrådets reguleringsaktiviteter i sammenheng med forpliktelsene som overføres til Landbruksdepartementet.

Videre prosess:

Statens landbruksforvaltning vil måtte starte arbeidet med å se på hvilke endringer som må foretas i Omsetningsrådets forskrifter på de enkelte sektorer. Et endelig bilde av hvilke justeringer i eksisterende forskriftsverk som vil måtte foretas vil en ikke få før etter at Landbruksdepartementets har vedtatt rammeforskriften. Så snart som mulig etter at rammeforskriften er vedtatt, 01.07.03, vil forslag til nye bestemmelser vedrørende informasjons-, forsynings- og mottaksplikt sendes ut på høring. Går prosessen etter planen er siktemålet å få behandlet forskriftene på møtet i Omsetningsrådet i 21.10.2003.

Parallelt med dette foregår lovarbeidet i Landbruksdepartementet med sikte på at endringene i omsetningsloven skal tre i kraft fra 01.07.2004.

Etter at lovendringen er på plass og iverksatt, må Omsetningsrådets forskrifter i samsvar med de endringer som er foretatt i omsetningsloven måtte endres på nytt.

Statens landbruksforvaltning hadde fremmet følgende forslag til vedtak:

”Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at det gjøres følgende vedtak:

Omsetningsrådet har behandlet forslaget til rammeforskrift om regulering av Omsetningsrådets vedtak angående markedsregulering som har betydelige konkurransemessige konsekvenser. Omsetningsrådet har følgende kommentarer til høringsforslaget:

1. Omsetningsrådet finner at avgrensningene i forslaget til rammeforskrift, som omfatter informasjons-, forsynings- og mottaksplikt, er hensiktsmessig og for øvrig i tråd med Ot.prp. nr. 22 (2001–2002) og St.meld. nr. 19. (1999–2000).

Samtidig ønsker Omsetningsrådet å påpeke at reguleringssystemet inneholder en helhet av rettigheter og plikter. Den todelte forvaltningen som forslaget til rammeforskrift innebærer vil slik sett kunne være uheldig i forhold til å sikre en mest mulig helhetlig forvaltning. Omsetningsrådet forutsetter, dersom foreslått rammeforskrift vedtas, at en søker å finne samarbeidsformer som sikrer at helheten i reguleringssystemet fortsatt ivaretas.

2. Omsetningsrådet finner at forslaget til rammeforskrift hva gjelder bestemmelsene om forsynings- og mottaksplikt er relativt detaljerte, men konstaterer samtidig at den i stor grad innebærer en skriftlig nedfelling av sedvane.

Omsetningsrådet mener bestemmelse i § 5 pkt. 2 og 3 om at aktørene skal ha lik tilgang på råvarer til like vilkår også omfatter fordeling av fraktkostnader og foreslår således at § 5 pkt. 3) siste ledd tas ut. Omsetningsrådet har ingen øvrige kommentarer til de forslag som foreligger vedrørende forsyningsplikt.

3. Omsetningsrådet mener at bestemmelsen om mottaksplikt for eggehvite i pkt. 3) tredje ledd er en bestemmelse av utfyllende karakter slik at den naturlig hører hjemme i Omsetningsrådets forskrifter. Omsetningsrådet foreslår derfor at bestemmelsen tas ut av rammeforskriften.

Av forskrift 30.11.1993 nr. 1440 om bevilgninger til markedsreguleringstiltak innenfor fjørfesektoren § 14 fremgår forutsetningen om at mottaksplikt på eggehvite er betinget av adgang til reguleringseksport og at eggehviten er produsert på norsk råvare. Omsetningsrådet mener dette er en så sentral forutsetning at den bør inngå i rammeforskriften.

4. Omsetningsrådet finner det rimelig, ut fra hvordan reguleringssystemet forutsettes å fungere, at det innføres bestemmelser vedrørende markedsregulators informasjonsplikt. Omsetningsrådet har følgelig ingen kommentarer til denne bestemmelsen i forslaget til rammeforskrift.
5. Omsetningsrådet tar til etterretning at Landbruksdepartementet ser behov for at informasjonsplikten følges opp av sanksjoner dersom de brytes.
6. Omsetningsrådet tar Landbruksdepartementets synspunkter vedrørende skåret vare av kjøtt til etterretning. Omsetningsrådet vil ta utgangspunkt i synspunktene når prosessen med å endre Omsetningsrådets forskrifter starter.
7. Omsetningsrådet støtter Landbruksdepartementets forslag til avvikling av frysefradraget for kjøtt og vil ta bestemmelsen ut når Omsetningsrådets forskrift endres.”

Under møtet ble det under diskusjonen fremmet flere endringsforslag. Lederen oppsummerte diskusjonen ved å fremme følgende i forhold til forslaget fra Statens landbruksforvaltning:

- pkt.1: 2. setning i 2. avsnitt gis følgende formulering: ”Den todelte forvaltningen som forslaget til rammeforskrift innebærer vil slik sett kunne være en utfordring i forhold til å sikre en helhetlig og balansert forvaltning”
- pkt.2: ”relativt” tas ut i forhold til forslaget til vedtak
- pkt.3: ”i pkt. 3)” endres til ”i § 4”.
- pkt.6: ”til etterretning” endres til ”til orientering”
- pkt.7: ”frysefradraget for kjøtt” endres til ”frysefradraget for skåret kjøtt”

Med utgangspunkt i disse endringsforslagene gjør Arbeidsutvalget følgende

Vedtak:

Arbeidsutvalget foreslår for Omsetningsrådet at det gjøres følgende vedtak:

Omsetningsrådet har behandlet forslaget til rammeforskrift om regulering av Omsetningsrådets vedtak angående markedsregulering som har betydelige konkurransemessige konsekvenser. Omsetningsrådet har følgende kommentarer til høringsforslaget:

1. Omsetningsrådet finner at avgrensningene i forslaget til rammeforskrift, som omfatter informasjons-, forsynings- og mottaksplikt, er hensiktsmessig og for øvrig i tråd med Ot.prp. nr. 22 (2001–2002) og St.meld. nr. 19. (1999–2000).

Samtidig ønsker Omsetningsrådet å påpeke at reguleringssystemet inneholder en helhet av rettigheter og plikter. Den todelte forvaltningen som forslaget til rammeforskrift innebærer vil slik sett kunne være en utfordring i forhold til å sikre en helhetlig og balansert forvaltning. Omsetningsrådet forutsetter, dersom foreslått rammeforskrift vedtas, at en søker å finne samarbeidsformer som sikrer at helheten i reguleringssystemet fortsatt ivaretas.

2. Omsetningsrådet finner at forslaget til rammeforskrift hva gjelder bestemmelsene om forsynings- og mottaksplikt er detaljert, men konstaterer samtidig at den i stor grad innebærer en skriftlig nedfelling av sedvane.

Omsetningsrådet mener bestemmelse i § 5 pkt. 2 og 3 om at aktørene skal ha lik tilgang på råvarer til like vilkår også omfatter fordeling av fraktkostnader og foreslår således at § 5 pkt. 3) siste ledd tas ut. Omsetningsrådet har ingen øvrige kommentarer til de forslag som foreligger vedrørende forsyningsplikt.

3. Omsetningsrådet mener at bestemmelsen om mottaksplikt for eggehvite i § 4 tredje ledd er en bestemmelse av utfyllende karakter slik at den naturlig hører hjemme i Omsetningsrådets forskrifter. Omsetningsrådet foreslår derfor at bestemmelsen tas ut av rammeforskriften.

Av forskrift 30.11.1993 nr. 1440 om bevilgninger til markedsreguleringstiltak innenfor fjørfesektoren § 14 fremgår forutsetningen om at mottaksplikt på eggehvite er betinget av adgang til reguleringseksport og at eggehviten er produsert på norsk råvare. Omsetningsrådet mener dette er en så sentral forutsetning at den bør inngå i rammeforskriften.

4. Omsetningsrådet finner det rimelig, ut fra hvordan reguleringssystemet forutsettes å fungere, at det innføres bestemmelser vedrørende markedsregulators informasjonsplikt. Omsetningsrådet har følgelig ingen kommentarer til denne bestemmelsen i forslaget til rammeforskrift.
5. Omsetningsrådet tar til etterretning at Landbruksdepartementet ser behov for at informasjonsplikten følges opp av sanksjoner dersom de brytes.
6. Omsetningsrådet tar Landbruksdepartementets synspunkter vedrørende skåret vare av kjøtt til orientering. Omsetningsrådet vil ta utgangspunkt i synspunktene når prosessen med å endre Omsetningsrådets forskrifter starter.
7. Omsetningsrådet støtter Landbruksdepartementets forslag til avvikling av frysefradraget for skåret kjøtt og vil ta bestemmelsen ut når Omsetningsrådets forskrift endres.

Møtt var slutt kl.14:00